

lesarabrøv

Rættleiðing til Poul Michelsen í Dimmalætting 4. október 1990

Nei, harra Poul, tú umboðar als ikki 60% av lönini hjá pedagogunum. Sum foreldur at børnum í dagstovni, so veit eg, at landið rindar 40%, kommunan 30% og foreldrini 30%. Eg endurtaki, Poul, vit foreldur gjalda 30! So eg haldi, at nú er stundin komin, at vit foreldur siga, hvat vit vilja. Sjálvt um tú, harra Poul, er fólka-valdur, so frábiði eg mær og komandi ættarliðum tína umboðan, tí har fer onki gott at spyrjast burtur úr, tað hava vit barnafamiljur sæð í alt ov stóran mun.

Vit vilja hava goðar, tryggar og mennandi tryggnar til okkara børn.

Gev pedagogunum lön eftir sáttmálanum, tað hava teir so sanniliga uppiborið. Tí teir saman við okkum foreldrum hava tað týðningarmesta arbeiði í at uppala komandi ættarlið. Hetta ættarlið má fáa ein serliga breiðan rygg at bera tær byrðar, ið tú og títt ættarlið av politikarum hava lagt á tað.

So góðu skattgjaldarar í Havn, uppsigið Poul — tá høvi býðst.

Ein mamma.

Valstrið og EF

So hendi tað, sum mátti henda. Klandurstýrið í Tinganesi sprongdist, eftir at hava, eins og stjórnu-kastarar, ligið og fýst hvørt í sína ætt í longri tíð, uttan mál ella mið og við þúra ongum skili. Slikum vánaligum samstarvi skal leitast leingi eftir. Og leiðsla hevur þúra einin verið yvirhøvir.

Men so byrjar valstrið ið. Og hvør er tað so, sum byrjar. Jú so men: Útvarp Føroya. Í Útvarpinum tykist tað so, at bara tað lotar undan ávisum enda á tjóðveldisformanninum, so eru kritikkleyst einir tveir tíðindamenn og stinga honum eina mikrofon upp í næsarnar, og so verður mangt og hvat varpað út í luftina. Og tað, sum verri er, er tað, at bæði aðrir politikarar og fólk sum heild hoppa upp á alt tvassíð, hesin maður serverar gjøgnum hesa somu mikrofon. Er tað veruliga eingin so frægur journalistur í Sortudiki (og fyri tann skuldi aðrastaðni heldur), at hann kann taka hasar fyrarnar til viðgerðar og seta teimum einar tveir rættiligar spurningar? Ella er tað soleiðis, at tíðindini bert skulu fáast upp á lættasta máta?

Valstrið er byrjað. Og

við gleiðrødd boðar útvarpsmanningin frá, at eitt høvuðsmál hesaferð verður EF-spurningurin. Og hvi siga teir so tað? Jú, tí tað sigur Finnogi Isaksen. Og so fara teir glaðbeintir runt til aðrar floksformenn at vita, hvat teir halda seg meina um EF. Og hesi ólukubeistini hoppa við báðum beinum beint í súpanarpott útvarpsFinnoga, og siga seg onga støðu at hava broytt. Í mun til hvat? Og so er slottið vunnið hjá Tjóðveldisflokkinum. Teir hava aftur fingið hetta mál at rumbla við. Og hinir floksformennir hava verið so beinasamir at syrgt fyri, at aftur hesaferð kunnu teir fara til val upp á sluttur og vovl.

Tí sannleikin er nevniliga tann, at í spílnaknari armóð roynir hesin góði Finnogi nú at blása hesa sápubløduna einaferð afturat. Tjóðveldisflokkurin hevur nevniliga so hjartaliga svikið eitt hvørt vallyfti frá øllum valum, teir hava lutikið í. Hann hevur einki sum helst at visa á yvirhøvir, og roynir nú at sleppa undan at tosa um nakað sum hevur við veruleikan at gera. Hesin flokkur hevur saman við øllum flokkum á Tingi,

uttan Javnaðarflokkinum, nú í tvey ár spælt Kong Gularót í Tinganesi. Og úrslitið er tann reina neyð og elendigheit í landinum yvirhøvir. Og so sleppa útvarpsfólkini soleiðis bara uttan viðari at fara hendan ørvitisdansin viðari við sama stevi. Nei, hini gomlu har uppi í Dýkinum. Takið tykkum nú saman, nú møguleikin er har, og pilki allan handan bandan niður á jørðina og skræðið skinnið av teimum fyri einaferð skyld. Lat okkum so siggja, hvussu vorðin keisarin er nakin.

Vit siggja og hoyra fólk siga frá, at tey eru leidd og kedd av hesum óleynaði, sum farin er fram í politikkinum ta seinastu tíðina. So nú fara tey ikki á val, ella eisini atkvøða tey blankt, fyri at visa misnøgd sína við okkara politikarar. Hetta er jú ein þúra skeiv stóðutakan. Tað einasta, sum hendir er, at tey, sum so fara at velja, sleppa at seta somu, eftir flesta manna hugsan, apukattarnar aftur at stýra. Nei, møguleikin at visa sína misnøgd við farna stýri er so sanniliga til staðar. Men ikki við blankum atkvøðuseðli. Tað er nevniliga bert ein máti at gera hetta uppá.

Við at seta ein sterkan Javnaðarflokk á Føroya Løgting. Alt annað líka, so hevur tað gjøgnum tíðirnar vist seg at vera tað drúgvasta, tá um livilíkindi hjá vanligum fólki ræður.

So kann flokkurin og tey fólk, ið hava myndað hann, hava sínar lastir og lyti. Tað vil so vera. Men hetta sirkusið, sum nú hevur verið, er ókent í javnaðarstýrum.

Og eitt eigur at verða sligið so rimmarfast. Tað skal hvørki Finnogi Isaksen, útvarpsmanning ella nakar sum helst annar koma og siga javnaðarfólki, hvat tey fara til val uppá. Fólk eru so hjartaliga svikin av øllum skvaldrinum, hesir sokallaðu politikarar, sum myndað hava stjórn, vartuð upp við til seinasta val, at nú fara tey at hugsa seg um.

Vanliga vilja fólk sær sjálvum væl. Og tað kunnu tey gera við at gera eitt gott val. Og eitt gott val, sum fer at gera landi og fólki væl, er at velja ein sterkan Javnaðarflokk á ting.

Og tað fara føroyingar aftur at gera tann 17. november 1990.

Edvard í Skorðini Joensen

Ítróttur og tónleikur

Hoyrði í Útvarpinum á dogurða nýtt kassetband, ið helst var útkomið í morgun, við hópin av føroyskum tónleikarum syngjandi og spælendi tjóð okkara til heiðurs, ella skuldi eg sagt fót-bóltstjóð, sum vit nú eru blivin aftan á at landslið okkara framdi ta megnar bragd, ið eingin annar tá hevði roknað við. Nú fara føroyingar í hundraðtali, summir fyri skattgjaldarans rokning, undir skálaskjólunum at skula á messu í Kontór og Data, til Danmarkar at siggja okkum buka danirnar, ella hvussu?

Um vit nú ikki standa okkum væl, men sjálvir fáa avsmurning, verða okkara landsliðsleikarar tá eins stórar hetjur sum nú? Og tónleikarnir, eru teir ikki nakað seinir á sjóvarfallinum, vit hava vunnið, folkens, tað var áðrenn dystin í Lands-

krona, sum fá skoyttu um at vitja, at tit, og nógv við tykkum, skuldu verið komin landsliðnum til hjálpar við fagnaðarsangum moralskum og figgjargilum stuði.

Stór broyting fer helst fram aftan á dystin 10. október antin tað gongst okkum væl ella illa, havið tá í huga hvussu hesir leikarar okkara við litlari og ongari hjálpi, sjálvir megnadu uppgávuna móti Eysturriki.

Og eitt stósta litla hjartasuff, tað eru fá sum eru góð við føroyskar tónleikarar og harvið føroyskt tónleikalív yvirhøvir, uttan tá ið hesir nýta gávur sínar ókeypis til vælgerðarendamál av einum og hvørjum slag, sum eitt nú áðurnevnda tiltak; misskiljið meg ikki, eg unni landsliðnum allan tann stuðul, ið er møgulig, men tað hevði verið stuttligt, um okkurt,

møguliga fleiri, ítróttarlið kvitteraðu tónleikarum við at skipa fyri onkrari kapping, har ágóðin, MO-

RALSKI sum figgjargilgi, var skilaður føroyskari tónlist.

Bjartskygður

Ein rættleiðing til tykkara málbrúk úti í Tinganesi

Fleiri ferðir hesa seinastu tíðina hevur verið at hoyrt frá tingmonnum, at teir samanbera klandrið úti í Tinganesi við ein barnagard.

Eg skal bert rættleiða tykkum við at í einum barnagardi er livið als ikki sum úti í Tinganesi. Í einum barnagardi er litið og onki klandur. Har læra

børnini at vera góðir vinir, at hjálpa hvørjum øðrum, at virða tað at fólk eru ymisk og nógv annað. So høvdu tit borið tykkum at sum børnini í barnagørdunum, so høvdu vit eitt heilt annað og betri samfelag.

Pedagogur